

Název ilustrace: *Od tématu k příběhu*

Anotace: Žáci se naučí, jak pracovat s konkrétním tématem nebo námětem a jak tento námět proměnit v příběh. Během tvorby příběhu budou žáci rozvíjet schopnost analyzovat téma, vytvářet postavy a situace, které odrážejí jejich každodenní zkušenosti, a prozkoumávat, jak různé aspekty tématu ovlivňují chování postav. Tento úkol podporuje kreativitu, analytické myšlení a schopnost propojit osobní prožitky s uměleckým vyjádřením.

Zadání / popis situace, činnosti žáka:

1. Výběr a analýza tématu: Žáci dostanou k dispozici několik témat, která jsou jim blízká a snadno pochopitelná. Mezi témata mohou být například: „Nečekaná změna ve škole“ (nový spolužák, změna učitele), „Nedorozumění mezi kamarády“ (nevědomé urážky, pomluvy), „První láska“, „Konflikt s rodiči“ nebo „Přátelství v těžkých chvílích“. Každé téma si žáci zvolí a společně se zaměří na to, jaké otázky, dilemata nebo konflikty to téma přináší. Jaké emoce toto téma vyvolává? Jak se týká jejich vlastních zkušeností? Jaké jsou možné reakce na toto téma?

2. Vytvoření postav: Na základě tématu žáci vytvoří postavy, které budou mít k danému tématu osobní vztah. Postavy budou mít různé názory a přístupy k dané situaci (např. ve scéně „Nedorozumění mezi kamarády“ může jeden kamarád věřit, že druhý ho zradil, zatímco druhý to bere jen jako nedorozumění). Postavy se budou vyvíjet v průběhu příběhu v závislosti na jejich rozhodnutích a vzorcích chování.

3. Vytvoření příběhu: Žáci vymyslí dějovou linii, která bude vycházet z vybraného tématu. Jak se postavy dostanou do situace, která je nutí čelit konfliktu nebo těžkému rozhodnutí? Jaký problém musí vyřešit? Jaký vliv mají okolnosti a ostatní postavy na rozhodnutí, která postavy dělají? Příběh bude vycházet z každodenní situace, která se může snadno stát v jejich životě – například hádka s kamarádem o něco malého, ale následné uvědomění si, co je opravdu důležité.

4. Improvizace a herecké ztvárnění: Po vytvoření příběhu žáci improvizují scénky, kde jejich postavy reagují na situace, které jsou spojené s jejich osobními hodnotami a konflikty. Jak se postavy vyrovnávají s těmito rozhodnutími? Jak se mění jejich vztah k druhým postavám? Jaký vliv má situace na jejich chování a rozhodování?

5. Reflexe a diskuze: Po ztvárnění příběhu žáci diskutují o své práci. Jak těžké bylo pracovat s daným tématem? Jaké reakce postav byly pro ně nejvíce překvapivé? Jaké rozhodnutí bylo pro postavy nejvíce klíčové a proč? Jaké lekce by si postavy měly odnést? Jak by se chovaly, kdyby podobnou situaci prožili sami?

Způsob ověřování / hodnocení učitelem:

Učitel hodnotí, jak žáci pracují s tématem – zda dokáží přetvořit konkrétní životní situace do komplexních příběhů. Sleduje, jak žáci vytvářejí postavy, které autenticky reagují na téma, a jak jsou schopni improvizovat a ztvárnit různé reakce postav v průběhu příběhu. Dále učitel hodnotí, jak žáci reflektují vývoj postav a jak realisticky zobrazují změny, které procházejí.

Další součástí hodnocení je schopnost žáků reflektovat vlastní práci i práci ostatních. Učitel hodnotí, jak žáci hodnotí a komentují svou vlastní práci a jakým způsobem se zaměřují na vylepšení svých příběhů a scén. Sleduje také, jak žáci spolupracují v rámci skupiny a jak konstruktivně komentují práci svých spolužáků. Jak se vzájemně podporují a jaké konkrétní přístupy k práci druhých skupin navrhnou, aby zlepšili výsledek celé skupiny.